

Вършец

Публично обсъждане на проекта за бюджет за 2026 г.

Иван Лазаров

подобряване на публичните услуги, инфраструктурата и материално-техническата база.

На 27 август в конферен-
тната зала на СПА хотел „Съни
Гардън“ – Вършец, се проведе
публичното представяне и об-
съждане на проекта за бюджет
на Община Вършец за 2026 го-
дина.

По време на срещата кме-
тът инж. Иван Лазаров пред-
стави основните параметри на
проектобюджета, приоритетите
и финансовите средства, пред-
видени за развитие на общи-
ната, поддържане и

Общият балансиран размер на приходната и разход-
ната част на проектобюджета е 8 473 000 евро. За капита-
лови разходи, финансирани с бюджетни средства, са
предвидени 481 090 евро, а за текущи ремонти – 150 000
евро.

Публичното обсъждане е важна част от процеса по
формиране на общинския бюджет, тъй като дава възмож-
ност на гражданите, представителите на местния бизнес
и всички заинтересовани страни да се запознаят с пред-
видените приоритети и да дадат своите предложения.

Нашата обща цел е ясна – Вършец да продължи да се
развива като по-добро, модерно и привлекателно място за
живот, работа и инвестиции. С общи усилия, диалог и отго-
ворни решения ще продължим да работим за устойчивото
развитие на общината и за благополучието на всички нейни
жители, каза в заключение кметът инж. Иван Лазаров.

Монтана

Оборудват безплатно 115 домакинства с отоплителни системи на пелети

Златко Живков

„Одобрени са 115 домакинства от нашата община, съ-
обща кметът Златко Живков. За всяко от тях е намерено
решение за отоплителна система с подходящите за поме-
щенията видове пелетни камини и котли. Предвидени са

Готово е класирането на
одобрените домакинства за
подмяна на отоплителните
уреди с пелетни камини,
котли и радиатори. Инвести-
цията е по проект „Прилагане
на мерки за подобряване ка-
чеството на въздуха в общи-
на Монтана“ и се изпъл-
нява по програма „Околна
среда 2021–2027 г.“, съфи-
нансирана от Европейския
фонд за регионално развитие
на Европейския съюз и на-
ционалния бюджет на Репуб-
лика България.

и радиатори там, където няма. Подмяната на старото обо-
рудване с ново е безплатна. Класирането е извършено по
утвърдените критерии, като в публикувания на сайта на
общината списък са посочени входящият номер на всяко
заявление, получената оценка, видът и броят на одобре-
ните отоплителни устройства.“

Това е поредният етап от стратегическата цел на Об-
щина Монтана за подобряване качеството на въздуха.
Одобрените кандидати ще бъдат поканени да подпишат
договор за безвъзмездно получаване на избраното отоп-
лително устройство. На сайта на общината са публикувани
образци на тези договори, за да могат гражданите пред-
варително да се запознаят с тях.

Кметът благодари на всички, които са се включили в
програмата и така са допринесли за чистотата на градска
среда.

„За Общината е важно европейското финансиране да
не остава просто цифра в един проект, а да е реално по-
лезно за хората“, каза още Живков.

Община Берковица

Истински празник на българския дух, музиката и танците в с. Бързия

Тринадесетият фолклорен събор „Богородица в
Бързия“ събра жители и гости, които заедно изпъл-
ниха площада с много настроение, хора и звънливи
песни!

Събитието бе уважено от кмета на Община Берковица
Радослав Найденов, който поздрави организаторите от НЧ

„Иван Вазов-1911“ в с. Бързия, самодейците и всички при-
състващи за уважението към родовата памет и българ-
ските традиции.

6 септември – Ден на Съединението

Уважаеми съграждани,

Приемете моите поздравии по повод 6 септември –
Съединението на Княжество България и Източна Руме-
лия. На този ден отбелязваме едно от най-важните съ-
бития в историята на страната ни - белег за силата ни
като народ, способен да се обедини и защити своите ин-
тереси. Преди 141 години нашите предци се изправят
срещу волята на Великите сили с ясната позиция, че
сами ще определят съдбата си. Разпокъсаната ни от
Берлинския договор територия е обединена, но по-
важно е, че се обединяват народ и управляващи – акт
на напредваща държавност. Сигурен съм, че и днес
имаме достатъчно каузи, зад които да застанем единни
и колкото по-често успяваме, толкова по-способни ще
бъдем да укрепим България.

Честит празник!

Златко ЖИВКОВ
кмет на Община Монтана

Скъпи съграждани,

Приемете моите поздравии по повод 6 септември –
Съединението на Княжество България с Източна Руме-
лия. Преди 141 години в Монтана е проведен митинг в
защита на обединителната кауза и започва събиране на
средства за националното дело.

Активното включване на хората в общата патри-
отична вълна доказва, че това, което свързва един
народ, никой и нищо не може да разедини. Нека и днес
бъдем заедно и обединени в начинанията си за нашето
по-добро бъдеще!

Честит празник!

инж. Иво ИВАНОВ
председател на Общински съвет - Монтана

Уважаеми жители и гости
на община Вършец,

Днес е ден на национална гордост! Една от най-зна-
чимите исторически дати в българската история. Денят,
в който отбелязваме 141 години от Съединението на
Княжество България с Източна Румелия.

На тази дата България става отново единна държава,
а урокът от извършения исторически акт е именно в
това – че силата на българския народ е в неговото един-
ство.

И още едно послание към нас отправя този ден – за
моцта на народната енергия и воля – съзидателна и ро-
долубива.

Знайни и незнайни дейци на обединителното дело
дават своите усилия, за да има свободна и обединена
България. На всички тях дължим дълбок поклон. Със
съзнанието за своята справедлива кауза те отхвърлят
решението на Берлинския конгрес, което разпокъсва тя-
лото на майка България. Победа, извоювана без чужда
помощ, победа на несломимия народен дух.

Преди 141 години с прокламация големият възрож-
денец Захарий Стоянов възвестява святото дело:
„Братя! Часът на Съединението удари!“

Часът на нашето съединение е всеки ден, уважаеми
съграждани. И нека този завет бъде наше ежедневие, за
да градим днешния и утрешния ден на общината и на
България.

Честит празник!

инж. Иван ЛАЗАРОВ
кмет на Община Вършец

Нашата страница за Корея

Създаването на КНДР

През август 1945 година, използвайки общото поражение на империалистическа Япония и настъплението на съветската армия, народната въоръжена съпротива на корейския народ, ръководена от Ким Ир Сен, освободи цялата територия на страната и формира органи на самоуправлението – народни комитети. Такива комитети поеха властта не само на север но и на юг от 38 паралел където нямаше съветски войски. Корейците мечтаеха за независимост в годините на японското господство и съветските власти напълно подкрепяха техните народни комитети. В съветската зона през февруари 1946 беше образуван Временен народен комитет на Северна Корея начело с Ким Ир Сен.

В Южна Корея американските войски навлязоха 3 седмици след като японската армия беше вече напълно разоръжена. За разлика от съветските първата работа на американските окупационни власти беше да разпуснат местните народни комитети и на тяхно място да назначат нова колониална администрация директно подчинена на американските военни власти. По-късно те създадоха там местна марионетна полиция и армия. Около 80 % от администрацията, полицията и армията в американската зона се състоеше от бивши служители на колониалната японска администрация, полиция и армия в Корея. Това беше закономерно, новите колонизатори използваха същите хора които бяха служили на предишните колонизатори. Докато на север от 38 паралел властта беше в ръцете на бившите партизани и борци от антияпонската съпротива, а тези които бяха служили на японците бяха на юг, то в американската зона, участниците в антияпонската съпротива бяха преследвани и бяха на север. В условията на терор срещу борците за независимост в американската зона, се проведеха “избори” и на 15 август 1948 беше обявено създаването на така наречената “Република Корея”. И ако съветските войски напуснаха Корея през 1948 американските останаха и са там и до днес. Образуване, като Южна Корея, в което са разположени чужди войски за да го „защитават“, не може да бъде наречено независима държава, а по-скоро е протекторат на чуждия „защитник“ (протектор), който в този случай са САЩ. Най-точна характеристика на режима създаден от американските власти в Южна Корея тогава даде американския журналист Марк Гейн, който писа; „С нашето активно съдействие се роди полицейска държава, толкова свирепа в подтискането на основните човешки свободи, че е трудно да се открие нещо подобно в света“. През периода септември 1945 – юни 1950 година в резултат на политическите репресии на марионетните власти в Сеул на всеки 100 жители на американската зона един беше убит и на всеки 30 жители – един арестуван. Тази страшна статистика не се нуждае от коментар. Корейският народ се бореше срещу

японското господство за своя независима държава. Силите на корейската реакция бяха неизмеримо по-слаби от патриотичните сили веднага след освобождението на страната и ако не беше намесата на САЩ тази борба още през 1945 година би завършила с пълен успех.

Но през 1948, когато заплахата от ново чуждо господство надвисна над страната, корейските патриоти, начело с Ким Ир Сен, създадоха свободна и независима корейска държава в северната част на Корейския полуостров. По този начин конфликтът между правителството на КНДР и режима в Сеул беше конфликт между силите на свободата и независимостта на страната и силите на зависимостта и чуждото господство.

На 25 август 1948 се проведеха парламентарни избори за Върховно народно събрание (ВНС) на новата независима и свободна корейска държава. Избрани бяха **572 народни представители от цяла Корея, като гласуването в американската зона се проведе тайно**. От тях 157 бяха от Корейската трудова партия, 114 независими безпартийни, а останалите бяха представители на различни други партии, както и на патриотични и религиозни организации. На 9 септември 1948 г. това Върховно народно събрание провъзгласи създаването на Корейската народно-демократична република. Новата независима корейска държава беше народна република, която тръгна по пътя на социализма и върви успешно по този път до днес независимо от всички изпитания които трябваше да преодолее. Представа за идеите, заложили в основата на новата народна демокрация, тръгнала по пътя на социализма, може да се получи от беседата на видния съветски ръководител Жданов с вожд на корейската революция и създател на КНДР Ким Ир Сен. Двамата се срещат в Москва през 1945 година, няколко месеца преди освобождението на Корея. Ким Ир Сен информира Жданов за положението в Корея. Той заявява, че корейският народ се е пробудил политически и е закален в борбата за национално освобождение. В хода на тази борба са подготвени, както надежден ръководен актив, така и широки патриотични сили, способни със собствени сили да извършват държавно строителство. Изслушвайки го внимателно, Жданов пита от каква помощ се нуждае корейският народ в изграждането на своя независима държава след освобождението. Отговорът на Ким Ир Сен е показателен: „Съветският съюз води война с Германия в течение на четири години, а предстои и война с Япония. Откъде вие ще намерите сили да ни помогнете? Ако ни се окаже помощ, благодарим за нея, но ние искаме по възможност със собствени сили да построим своята страна. Това разбира се е трудно, но считам, че такъв подход е правилен за перспективите на бъдещето. У нас в страната, в нейната история съществуваше нископоклонство пред външни сили, което беше причина за нейната гибел, и в изграждането на нова Корея то няма място“. Отговорът на Жданов също представлява интерес: „Неотдавна гост от една страна от Източна Европа, срещайки се с мен заяви, че неговата страна е икономически изостанала и силно пострадала от войната и на нея и предстоят големи трудности, затова ще е добре, ако Съветският съюз ѝ окаже помощ като по-голям брат. Какъв контраст с вашата позиция!“

Изпитанията, които се наложи да преодолее младата народна демокрация в Азия, за да оцелее, се оказаха несравними с проблемите пред народните демокрации от Източна Европа, но тя неотклонно следваше курса на независимост и опора на собствените сили.

В крайна сметка всички изпитания беше успешно преодолен от народа под ръководството на Ким Ир Сен и след него на Ким Чен Ир.

Успешното развитие на КНДР по пътя на независимостта и социализма не само продължи но се ускори под ръководството на Ким Чен Ун. През този период от само 15 години, бяха постигнати забележителни успехи във всички области. Страната се превърна във велика военна сила, с мощен ракетно-ядрен потенциал за възпиране на агресия, която сама може да гарантира запазването на мира на полуострова. Изключителни са постиженията в развитието на науката, технологиите и икономиката, и всички те служат за бързото повишаване жизненото равнище на народа. Днес КНДР е уникален пример, за всички народи в света които се борят за независимост, за гарантиране на мира само със собствени сили и за устойчиво развитие на икономиката, на базата само на местни ресурси и технологии.

Крайбрежният туристически комплекс Вонсан-Калма е пълен с посетители

Пхенян, 22 август (КСНА) – Най-модерният крайбрежен туристически комплекс Вонсан-Калма в КНДР е препълнен с посетители, дошли от цялата страна с влакове или автобуси, за да се насладят на съвременната туристическа култура в страната. Трябва да се подчертае, че става дума за туристи изключително от КНДР. Тоест комплексът е създаден и обслужва главно населението на страната, а чужденци от приятелски държави или организации могат да го посещават по изключение. Не случайно сред първите посетители през миналата година бяха учениците от революционните училища, които прекараха незабравими дни край морето, потвърждавайки отново, че децата са царете на КНДР. В това се състои политиката на Корейската трудова партия по отношение на почивното дело в страната, което е създадено да обслужва главно собствените граждани, а не чужди туристи.

За посетителите в комплекса е осигурен редовен вътрешен транспорт с електрически автомобили и трамваи, който им позволява да се наслаждават на великолепната гледка към комплекса и да достигат бързо и удобно всички модерни хотели, ресторанти, плажове и различни търговски и увеселителни обекти, разположени по бреговата линия.

Плажове, аквапарковете и басейните са претърпени с хора от началото на летния сезон. Предлагат и разходки със скоростни катери и корабчета и водни ски по море, а на брега се провеждат състезания по плажен волейбол и с мотоциклети. Препълнени са всички ресторанти, сладкарниците и други заведения за обществено хранене които предлагат разнообразни специалитети. Голям интерес има и към представленията на национални и провинциални художествени групи в големия летен театър на комплекса.

Новият крайбрежен курорт Вонсан-Калма в КНДР отвори врати през юни 2025 година на източното крайбрежие на страната. Разположен е на нос Калма близо до голямото пристанище град Вонсан и в близост до местното летище. Размерите на пясъчната ивица Мьонгсасимни, на полуостров Калма, върху която е изграден туристическият комплекс има променлива ширина в различните си части. В най-тясната си част тя е около 700 метра, а в най-широката си част достига до 1300 метра. Важно е да се отбележи, че това са размерите на цялата пясъчна ивица (дюни и пясъчни полета) от брега навътре към сушата на полуострова, която се състои от фин бял пясък.

Територията на целия крайбрежен туристически комплекс Вонсан-Калма заема огромна площ, като се простира по дължина между 4 и 5 километра по бреговата линия на морето.

Благодарение на построените над 400 сгради и другата модерна инфраструктура както и на сериозната ширина на пясъчния масив от над 700 метра, комплексът има капацитет да приема до 20 000 посетители едновременно.

На 27 август тази година беше открита и новата свръх-модерна железопътна гара построена специално за да поеме огромния поток от посетители на този комплекс. Гарата, с обща площ от 7000 квадратни метра, е построена в уникален архитектурен стил, отговарящ на характеристиките и нуждите на крайбрежния туристически град. На церемонията по откриването министърът на железопътния транспорт посочи, че тази гара е построена като модел на местна жп гара в корейски стил и показва нивото на строителство и технологии достигнато от страната.

Общо е мнението на посетителите, че комплексът Вонсан-Калма превъзхожда значително морските курорти построени в миналото на източното или западното крайбрежие на страната. Огромното мнозинство смятат да дойдат отново през следващата година със семействата или с приятелите си.

Община Монтана продължава кампанията си за уреден и зелен град

Златко Живков

В електронната система на Община Монтана са подадени и обработени над 300 сигнала на граждани през последния месец, съобщи кметът Златко Живков на разширен брифинг с директорите на общинските предприятия „Чистота“ Калин Михайлов, на „Градска мобилност“ Емил Иванов, на „Спортни имоти“ Сава Симеонов, началника на отдел „Строителство, екология и техническа инфраструктура“

инж. Камен Каменов и всички общински проверители. В кампанията за подобряване на реда в градската среда са включени още три частни фирми.

Кметът благодари на всички граждани, проявили активност за отстраняване на нередностите в централната градска част, парковете и кварталите. Сигналите са свързани с повредени шахти, разрушени тротоари, паркирани завинаги на обществени места стари автомобили, складиращи строителни материали и дърва за огрев, опасни дървета, подмяна на пейки, отстраняване на неподходящи за парковете дървесни видове. Живков показва на журналистите

сигнал от последните минути, в който гражданин моли за съдействието на общината за отстраняване на незаконно строителство върху тротоар на ул. „Захари Стоянов“.

„Това е един от най-силните сезони с най-активна работа на община Монтана - заяви кметът. Градът ни е един от най-зелените и най-поддържаните в страната. Ще направим всичко, което зависи от нас, за да освободим тротоарите и обществените площи за хората, защото държавата е там, където са нашите домове, нашите квартали, нашите места за спорт и отдих.“

А ето и статистиката от началото на кампанията: премахнати 260 стари автомобили от обществени площи; дадени са 47 предписания за отстраняване на купища дърва за огрев от тротоари и околблокови пространства, подменени и ремонтирани са 108 пейки, възстановени са тротоари по 12 сигнала; отрязани са 19 плодни дървета от парковете заради замърсяване около тях, което създава дискомфорт на преминаващите и привлича оси.

В заключение Живков съобщи, че е направена поръчка за нови дървета, които да бъдат засадени в паркове и обществени зони. До началото на новата учебна година ще се работи приоритетно по възстановяването на вертикалната и хоризонтална маркировка в града. Освен това предстои в града да бъдат поставени още 65 нови пейки.

Берковски деца се включиха в образователната инициатива „Природата през моите очи“

РИОСВ – Монтана постави началото на новата образователна инициатива „Природата през моите очи“, насочена към децата и тяхното запознаване с природното богатство на региона. Основната цел е чрез непосредствен досег с природата и средствата на изобразителното изкуство да се насърчи интересът на децата към природното наследство, защитените територии и биологичното разнообразие, както и да се формира отговорно отношение към опазването на околната среда.

Първата проява от инициативата се проведе в лесопарк „Калето“ в землището на гр. Берковица. В нея се включиха 12 деца от Културен център „Йордан Радичков“ – Берковица, с уредник Ваня Йоцова.

На събитието присъства и Радослав Найденов, кмет на Община Берковица, който уважи участниците и подкрепи инициативата. Той се срещна с децата, разгледа техните творби и изрази своята подкрепа към подобни образователни прояви, които насърчават младите хора да опознават и ценят природата на родния край.

Програмата започна с кратка образователна беседа от експерти на РИОСВ – Монтана, които запознаха малките участници с природното богатство и биологичното разнообразие на Берковския Балкан. Децата научиха повече за характерните за района растителни и животински видове, както и за значението на тяхното опазване.

След беседата участниците имаха възможност да през създадат природата така, както я виждат и усещат. С много въображение и вдъхновение те превърнаха своите впечатления в рисунки, изпълнени с цвят, настроение и обич към родния край.

Инициативата ще продължи с нови прояви, чрез които РИОСВ – Монтана ще среща децата с природното наследство на региона и ще насърчава неговото познаване, ценене и опазване.

Рисунките, създадени по време на пленера, ще бъдат представени на 8 септември 2026 г. в двора на православния храм „Рождество Богородично“ в гр. Берковица.

Сърдечно приветствам жителите на община Мездра с националния празник 6 септември – Деня на Съединението!

Нека се преклоним пред паметта на героите от Съединението, чийто идеал извиси идеите за нова и модерна България! Нека със своите морални и национални качества да защитим своето достойно място в голямото европейско семейство! Нека с повече енергия, мъдрост, толерантност и обич направим нашия свят по-уютен и приятен за нас и нашите деца!

Иван АСПАРУХОВ
кмет на Община Мездра

На 6 септември отбелязваме една от най-важните дати в историята на страната ни. Днес България празнува 141 години от обявяването на Съединението на Княжество България с Източна Румелия.

Искам да поздравя всички жители на Вълчедръм и региона с официалния празник, с пожеланието да не забравят усилията на своите предци да воюват за свободна и силна България! Бъдете здрави и успешни, вярвайте в доброто бъдеще на региона и живеете като достойни българи!

Честит празник!

Иван БАРЗИН
кмет на Община Вълчедръм

В този светъл ден за България – 6 септември – Деня на Съединението,

да се поклоним пред паметта на предците ни, които с цената на живота си обединиха разпокъсана България. Нека не угасва в нас българският дух и нека бъде несломима вярата ни в постигането на нашата цел – едно по-добро бъдеще за децата ни!

Честит празник на всички жители на община Медковец!

Веромир СПАСОВ
кмет на Община Медковец

6 септември – Ден на Съединението!

Една велика дата ни зове да се трудим още по-упорито за по-добър живот, за още по-силна и богата страна. Нека патриотичните чувства, които поражда този празник, да стават все по-горещи и ние като истински българи да работим сплотени и единни, за да бъде нашият живот щастлив и богат!

Честит празник на нашите служители и клиенти! Пожелавам ви здраве, много радост в семействата и жажда за нови успехи и творчески дела!

инж. Стилиян КАМЕНОВ
управител на Общински пазар - Монтана

Уважаеми граждани от община Оряхово,

Датата 6 септември вече 141 години изпълва сърцата ни с гордост, че сме българи. Защото Съединението е едно напълно самостоятелно българско дело, в което се оглеждат не само патриотизмът и жертвоготовността на дейците от онова време, но и железен прагматизъм и дипломатически умения, на които рядко сме бивали свидетели в нашата история.

Нека да се поклоним пред героите от 1885 г., пред националната памет на българския народ!

Честит празник!

Росен ДОБРЕВ
кмет на Община Оряхово

Уважаеми жители и гости на Община Георги Дамяново,

В героичната летопис на българската история 6 септември 1885 г. – Съединението на Княжество България с Източна Румелия, е сред най-запомнящите се събития.

Това е датата, която обединява стремежите и въжделенията на нашия народ. Всяка година ние, гордите потомци, се прекланяме с възторг пред подвига и искрения патриотизъм на нашите предци.

Нека с делата си покажем своята съпричастност към мечтите и идеалите на родолюбивите българи! Само единна България е силна!

Честит празник!

Нина ПЕТКОВА
кмет на община Георги Дамяново

Концепцията „Град-гъба“

Проф. дфн, д-р ист.
Нако Стефанов

продължение от миналия брой

Ксиамен – положителен икономически пример
Изследване относно инвестициите в инфраструктура "град-гъба" в Ксиамен установява, че когато се вземат предвид всички щети от наводнения, ползите надвишават разходите за изграждане.

Обобщена оценка към 2025-2026 г.
Скорошен преглед в «Water Science & Technology» заключават реалистично: икономическата стойност на "гъбените" мерки намалява с увеличаване на разчетния период на проекта. При което проектирането според местните условия – тип почва, ниво на подпочвените води, климат – значително подобрява ефективността. С други думи – концепцията работи добре при умерени валежи, но все още не е "магическо решение", което да елиминира наводненията при екстремни събития; тя забавя и намалява пиковия отток, но границите на ефективността ѝ зависят пряко от мащаба на реалното изпълнение спрямо интензивността на бурята.

Симулационно изследване на Ухан от 2024 г. потвърждава това количествено: строителството на "град-гъба" значително регулира годишния отток при типични целеви години и намалява преливането при 1- и 5-годишни повторни периоди, но при краткотрайни бурни събития мерките са ефективни само за дъждове с 1-годишен повторен период – при увеличаване на мащаба на наводненията ефективността на регулацията рязко намалява. Заради това Китай стартира допълнителен **"National Water Network Project"**, който да компенсира тези слабости чрез свързване на водните системи в по-широк мащаб.

Разпространение извън Китай
Принципите (макар не винаги под самото име "sponge city") се прилагат в различна степен в градове по света:
• Концепцията **"Water Sensitive Urban Design"** в Австралия;
• Инициативата **"Sustainable Drainage Systems (SuDS)"** във Великобритания;
• Различни програми за "зелена инфраструктура" в градове като Копенхаген, Ню Йорк и Берлин. Мащабът там варира от пилотни квартали до градски стратегии за адаптация към климатичните промени.

Вместо заключение
Прилагането на тази концепция в Китай и по света би трябвало да ни накара да се замислим за възможността за прилагането на същата у нас. Свидетели сме на «бетонни джунгли» у нас от една страна, от друга на населени места заливани от вода или страдащи от засуха. Не трябва ли да се помисли как на национално равнище, така и на областно и общинско да се формират пилотни проекти, така че да се създаде и разпространят този несъмнено положителен опит в нашата Родина.

Уважаеми жители и гости на Община Хайредин,
Имам честта да ви поздравя с големия български празник – Деня на Съединението на Северна и Южна България!

Тази дата бележи една от най-светлите страници от българската история, когато поривът за национално единение къса оковите, поставени от Берлинския конгрес. Съединението е онзи паметен миг, който ни дава упование в силата ни като народ и е в основите на българското национално самочувствие! Нека сме горди с делото на нашите предци и бъдем техни достойни последователи!

Тодор ТОДОРОВ
кмет на Община Хайредин

Честит празник, скъпи съграждани!

Денят 6 септември е паметен в нашата история. Той ни задължава да сме единни, здраво сплотени, защото съединението прави силата! А бъдещето на страната изисква от нас повече от всякога да сме обединени!

Приемете нашите поздравии по случай 141 години от обединението на Княжество България и Източна Румелия!

Цветан ПЕТРОВ
кмет на Община Люм

Южна Корея: НАЙ-БЪРЗО ИЗМИРАЩАТА НАЦИЯ В СВЕТА

Либералният капитализъм убива народа на Южна Корея. България върви по същия път, изоставайки с 20 години!

Георги РАЧЕВ

Южна Корея, която **„свободната“** демократична преса дава за пример като демокрация и свръхразвита пазарна икономика, в действителност е затихваща колония на САЩ, с жестока диктатура. В нея са разположени около 28 000 американски военнoслужещи, болшинството в базата Кемп Хъмфриз. Официалната причина за такова масово военно присъствие, САЩ обясняват със заплахата от КНДР. Да, същата КНДР, която според западната, а и българската преса, е една от най-бедните държава в света, където още 1990-та година храната е свършила, а имало малко ориз за няколко месеца, после корейците щели да ядат това, което е останало – дървета, камъни и пясък. Явно тази храна се оказала екологична и от 17 милиона, днес гражданите на Народната република са вече близо 27 милиона и са световна ядрена сила.

В същото време Южна Корея е най-бързо измиращата нация в света и първа достигна точката, към която сега се насочват много развити „демократически“/капиталистически страни. Съгласно агенция Reddit Южна Корея няма да изчезне напълно до 2100 г., но се очаква настоящото ѝ население да намалее със 74% – от 51,7 милиона днес на едва 13,5 милиона души. Това е резултат от политическия модел на либерален капитализъм, грубо насаждан от САЩ. Издига се култа към обогатяване, на индивидуалния успех, на егоизма, конкуренцията на всеки срещу всеки. Тук няма колективен живот, както в Северна Корея, всеки е сам за себе си и няма другарство, единствено измерение на успеха са парите. Това води до деградация на обществото, Южна Корея има най-висок процент самоубийства на глава от населението, независимо че е тринадесетата по големина икономика в света и отбелязва значителен ръст на доходите през последните десетилетия – просто те се разпределят крайно неравномерно. Това е закон в класовото общество, нещо познато и в колониална България – страната с най-бързо топящо се население в света. България до 2030 година ще наброява едва 4,5 милиона души, това става ясно от публикувано изследване на американското издание „Бизнес инсайдръ“. В статията се посочва, че двете основни причини за за демографската криза у нас са ниската раждаемост – 1,46 деца на жена и високата емиграция.

Според сайта всички десет места в негативната класация за изчезващи нации са заети от държави в бивши социалистически страни в Европа и – Латвия, Украйна, Хърватия, Румъния, Молдова, Литва, Полша, Сърбия и Унгария. Със сериозни демографски проблеми са и едни от най-населените държави като САЩ, Япония, Испания, Италия и Обединеното кралство. Повечето от тези страни обаче успяват да компенсират спада на раждаемостта с прием на имигранти.

В Южна Корея е отчетена най-ниската раждаемост в цялата документирана история на човечество – от 6,0 деца на жена през 1960 г. до 0,72 през 2023 г.

Спад от 66% за поколенческа група, не само за Корея, а за цялото човечество. Никая държава не е изпадала до такова ниво – нито по време на война, нито по време на глад. Нацията изчезва без изстрели, без експлозии и без външен враг. Как Южна Корея стигна до този етап? Защо може вече да е невъзможно тенденцията да се обърне? И какво означава това за други държави, поели по подобен път?

Причините, основните фактори, са типични за всяка полуколониална демократична/капиталистическа страна, включително и България:

- **Корупция:** В капиталистическото общество, където основната цел е забогатяването, без значение начина на постигането ѝ, всичко се купува. Това поражда непобедима от всякакво законодателство корупция. Всички държавни институции – Парламент, държавен апарат и съдебна система са проядени от корупция.
- **Високи разходи за живот и образование:** Държавата целенасочено орязва финансирането на училищата и институтите, а частните уроци и образованието са много скъпи и по възможностите само на господстващата класа. Къните на жилищата (особено в столицата Сеул) са изключително високи, непосилни за болшинството трудещи си – цената на двустаен апартамент 50 кв.м. достига 1 милион \$.
- **Икономическа несигурност:** Либералната идеология утвърждава пазарен хаос в икономиката. В обществото се насажда индивидуализъм, обезчовечаване на индивида, безмислена конкуренция, напълно унищожаване на колективния дух на комунистическото общество. Парите са основна цел в живота и основно мерило за успех. Липсата на достъп за добре платени работни места води до отчаяние за младите хора. За обикновения кореец е непосилно да постъпиш в големите корпорации, известни като **„чеболи“** (chaebol), като **Samsung Group:** електроника (смартфони, дисплеи, полупроводници), корабостроене и строителството, **Hyundai Motor Group:** автомобилостроене, тежка индустрия и роботиката, **SK Group:** енергетика, телекомуникациите, производството на батерии за електромобили и полупроводници, **LG Group:** битова техника, потребителска електроника, дисплеи и химически продукти, **Lotte Corporation:** търговията на дребно (шопинг молове и универсални магазини), хранително-вкусовата промишленост, хотелиерството и химическата индустрия, **POSCO:** Един от най-големите производители на стомана в света, ключов доставчик за глобалната инфраструктура и автомобилостроене, води до отчаяние, страх за утрешния ден. Половината от младите хора, от 20 до 40 години са без вяра в бъдещето, склонни към отчаяние и затова сред тях е най-висок коефициента на самоубийства.
- **Обществен натиск и култура:** Силната конкуренция в обществото и дългите работни часове правят баланса между

кариера и семейство невъзможен. Работният ден доскоро бе най-високият в развитите страни. До 2018 г. работната седмица бе 68 часа – 40 ч. редовни, 12 ч. извънреден труд и до 16 ч. работа в почивни дни, тоест работа плътно събота и неделя. Тя бе променена на 52 часа, и то не за всички работодатели.

• **Стрес и бедност:** Жестокото разслоение в обществото на мнозинство бедни и малцинство богати води до обезчовечаване на трудещите се, поражда социалните язви – престъпност, наркомания, проституция и други. В същото време богатите, тънещи в лукс и свръхзадоволени, деградираят морално и пораждат явления като сексуални извращения.

Интересно е да проследим кои са президентите на Република Корея. Така ще научим какъв е нейният политически модел.

На теория, ако се вярва на т.н. „свободна“ преса и на „свободната и независима енциклопедия Уикипедия“, в Южна Корея по конституция има форма на управление, чрез независими, изпълнителна, законодателна и съдебна власт.

Но дали е така? Реалността ни показва, че в полуколониалната Южна Корея цари груба антинародна диктатура, под прякото подчинение на САЩ. За това говорят фактите. Ще приведем кратко представени описания, характеризиращи президентите на страната.

Но дали е така? Реалността ни показва, че в полуколониалната Южна Корея цари груба антинародна диктатура, под прякото подчинение на САЩ. За това говорят фактите. Ще приведем кратко представени описания, характеризиращи президентите на страната.

Първа република (1948—1960)
С подкрепата на Съединените щати, през 1945, твърдият диктатор и антикомунист **Ли Син Ман** е назначен за ръководител на корейското правителство, когато след тайна среща с генерал Макартър отлетява за Сеул с личния самолет на генерала. През 1948, като отявлен антикомунист, с помощта на САЩ, потушава въстанието на Трудовата партия на Южна Корея на остров Чеджу. В сблъсъците загиват между 60 000 и 80 000 въстаници и обикновени селяни – около 20% от населението. Унищожени са също и 170 села. Събитията провокират нови бунтове на корейския континент. Въстанието продължава до май 1949 г., макар че сражения в отделни райони се водят чак до 1953 г.

През 1950 г. печели първите президентски избори в страната. Той управлява Южна Корея по време на Корейската война, но поражда масово недоволство от корупцията и политическите репресии, изборните измами (през 1960 печели изборите със 100%, при 1 228 896 унищожени бюлетини на опозицията!), което не може да не породи и в крайна сметка поражда протести, особено сред студентите. Полицията стреля по демонстрантите. Няколкостотин са убити. Към студентите се присъединяват преподаватели и други граждани, което довежда страната до анархия. Войниците отказват да стрелят по протестиращите и превземат президентската резиденция, а Ли Син Ман бяга от страната със самолета на ЦРУ. И отива в изгнание!

Втора република (1960—1962)
Юн По-сун е вторият президент на Южна Корея от 1960 до 1962 г. След преврата на Пак Чонг Хи през 1961 г. Юн остава на поста си, за да придаде известна легитимност на новия режим, но подава оставка 1962 г. През следващите години Юн няколко пъти е съден, но получава само условни присъди.

Трета република (1963 – 1972 г.)
Пак Чонг Хи е третият президент, генерал, дошъл на власт с военен преврат и управлявал страната с твърда ръка като президент до до убийството си през 1979 г. Парк е бил специален случай. Той се е явил доброволно да постъпи във Военната академия на японската армия Манджуко през 1938 г. (преди началото на Втората световна война). Първоначално му е било отказано, защото е кореец. Но той пише кърваво писмо (с кръвта си!), в което е заявил, че е лоялен „японец“, който служи на императора на Япония и така заварява Императорската академия. Неговият режим се характеризира с нарушаване на конституцията, диктатура и извънредно положение, ограничаване и нарушаване на гражданските свободи, а южнокорейското ЦРУ прибегва до арести, изтезания и убийства на противници на режима. Подпомаган е от САЩ, като Вашингтон финансира до 70% от бюджета на страната. Това води до подем в икономиката, но основан на жестока експлоатация на трудещите се. Работното време е 68 ч. на седмица! Неравенството в доходите, слабите трудови права, диктаторското управление, бруталността на службите му за сигурност и ограниченията върху личните свободи пораждат недоволство и силна съпротива.

През 1972 г. Пак обявява военно положение, след като извършва преврат срещу самия себе си! Основава 36 трудови лагери за опозиционери, най-големият от които е „Брадърс Хоум“ (Brothers Home). В тях изтезанията и изнасилванията са били масови и водят до смъртта на хиляди лагерници. В края на 70-те, Южна Корея е обхваната от масови демонстрации, а в Националния университет на Пусан започват сблъсъци по улиците с полицията. Вечерта пред сградата на общината се събират 50 000 души, а няколко полицейски участъци и правителствени сгради са атакувани; впоследствие хиляди са арестувани. Това поражда силно недоволство и води до убийството му от Ким Дже-гю, директор на Корейското ЦРУ. Ким обяснява, че Пак е пречка пред демокрацията и че постъпката му е акт на патриотизъм.

> на стр. 7

Хирошима – пропаганда и действителност

В материала, със съкращения е използвана статията „Бомбата не победи Япония. Сталин я победи. (The Bomb Didn't Beat Japan. Stalin Did.)“ на Уорд Уилсън, старши сътрудник в Британско-американския съвет за сигурност и информация. (<https://foreignpolicy.com/2013/05/30/the-bomb-didnt-beat-japan-stalin-did/>)

Антон Григоров

продължение от миналия брой

Бомбоубежище в Нагасаки, в което хората са оцелели, въпреки че ядрената бомба е избухнала на 500 м директно над убежището.

Ето как е описана бомбардировката на Хирошима в официалния американски отчет след войната: „Нападението дойде 45 минути след като беше даден сигнал „отбой“ след предшествваща „тревога“. Поради липса на предупреждение и поради равнодушието на населението към малки групи самолети смятани за разузнавачи, експлозията беше пълна изненада и хората не бяха потърсили убежище. Много бяха на открито, а почти всички останали в дървените си къщи и търговски заведения“. Това беше главната причина за огромния брой жертви. В Нагасаки 3 дена по-късно този сценарий се повтаря, като също не е обявена „тревога“ и хората отново са напълно изненадани. Но поради неточното попадение на бомбата, която се отклони над 3 километра от центъра на града и се взриви над предградие оградено с хълмове, тези хълмове предпазиха останалата част на града от големи разрушения.

Какво би станало ако го няма фактора на изненада и населението започне да се укрива в съществуващите укрития? В Хирошима 78 души оцеляват в зона с радиус 500 метра от епицентъра на взрива. И не само оцеляват, но и живеят десетилетия след това, а един от тях е жив и до днес. В момента на взрива те са били в мазетата или долните етажи на малкото железобетонни здания в центъра на града и това е било достатъчно да ги спаси.

В Нагасаки 400 души, които са се намирали в тунелни убежища непосредствено в епицентъра на взрива (бомбата е избухнала на 500 метра височина директно над тези убежища) са оцелели като тези които не са били близо до входовете нямат дори никакви наранявания. Става дума за убежища в които биха могли да се укрият 100 хиляди жители на Нагасаки. Много добра защита са осигурявали дори и най-примитивните дървено-землени убежища. Войници намиращи се дори в обикновен окоп са били в безопасност на километър от епицентъра на въздушен взрив на бомба с мощност като тези в Хирошима и Нагасаки.

Според оценките в споменатия американски доклад, използването на съществуващите убежища е могло да намали броя на жертвите в Хирошима и Нагасаки не по-малко от 20 пъти. Трябвало само да има предупреждение и хората да се отнесат сериозно към него.

Що се отнася до загубите на военни в Хирошима, където е разположен щаб на военен окръг и е имало над 24 000 военни, са убити 6800 души военен персонал, по същата причина по която има много жертви сред цивилните. В момента на взрива те са намирали строени на открито на плаца в казармата. В Нагасаки броят на убитите военни е само 150 души. За мащабите на войната и на японските въоръжени сили тогава това е одраскване. Нещо повече, при следващи бомбардировки и било много вероятно сваляне на самолета носител на ядрена бомба и е съществувал реален риск самата бомба да попадне в ръцете на японците, което би било истинска катастрофа за САЩ.

На 13 август, след като са вече ясни всички факти за Хирошима и Нагасаки, генерал Анами отбеляза, че ядрените бомбардировки не са по-опасни от конвенционалните бомбардировки, които Япония е търпяла в продължение на месеци. Той, заедно с още двама военни членове на Върховния съвет е открито против капитулацията и настоява за продължаване на войната. Също трима са членовете на Военния съвет, в това число премиера и министъра на външните работи, които настояват да се приеме капитулацията, но при условие императора да не бъде съден.

Но ако японците не са били уплашени от бомбардировките на градове и по-специално от ядрената бомбардировка на Хирошима и Нагасаки в частност, от какво са били загрижени? Отговорът е прост: от Съветския съюз.

Японците са били в относително трудна стратегическа

ситуация. Те са били към края на война, която са губели по море и във въздуха, но са имали все още силна и добре снабдена сухопътна армия. Близо 4 милиона души са били в сухопътните войски, от които 2,3 милиона на самите японски острови. Подготвяло се е и опълчение от 28 милиона души за решително сражение на територията на Япония.

Със СССР Япония има петгодишен пакт за неутралитет сключен през април 1941 г., който изтича през април 1946 г. Група, състояща се предимно от цивилни лидери и водена от външния министър Того, се надява, че СССР може да бъде убеден да посредничи за споразумение със Съединените щати и техните съюзници. В крайна сметка, в интерес на Съветския съюз би било условията на споразумението да не са твърде благоприятни за Съединените щати и да не водят до прекомерно увеличаване на тяхното влияние в Азия.

Групата военни около командващия сухопътните войски Анами се надявала да използва сухопътни войски, за да нанесат големи загуби на американските сили при нахлуването им в Япония. Ако успеят, са смятали да накарат Съединените щати да предложат по-добри условия за мир. Тъй като всъщност в американските военни кръгове наистина имаше опасения, че жертвите при нахлуване в Япония биха били непосилни, тази стратегия на японското висше военно командване не беше лишена от логика и шансове за успех.

Разрушаването на Хирошима не намали по никакъв начин готовността на войските, окопани по бреговете на японските острови. Сега зад тях имаше един град по-малко, но те практически не бяха дори одраскани, все още бяха добре окопани, все още имаха боеприпаси и военната им мощ не беше намаляла по някакъв съществен начин.

Но след като Съветският съюз обяви война нещата коренно се промениха за императора и неговото обкръжение. За тях съветското настъпление беше екзистенциална заплаха за разлика от капитулацията пред САЩ. Сред японските военни и администрация победата на СССР срещу Германия предизвика истинско възхищение. Затова заплахата от отстраняването на императора и промяна на обществения строй в Япония през 1945 беше съвсем реална.

Важна информация по този повод ни дава меморандума за разговора на принц Коно с император Хирохито на 14 февруари 1945 г. Преди това принц Коно подготвил меморандум за своите възгледи, който е бил устно представен на императора.

Ще цитирам части от този меморандум: „Общественото мнение в Америка и Великобритания като цяло все още не е, поне, толкова лошо, че да изисква фундаментална промяна в нашата система. **Следователно това, от което трябва да се страхуваме, не е толкова поражение, колкото комунистическа революция, която може да се случи в случай на поражение.** Условиата, както вътрешни, така и външни, сочат опасността от такава революция. На първо място, имаше забележително възход на Съветска Русия в световната политика...

Що се отнася до вътрешните работи, потенциално опасните фактори включват ... **нарастването на просъветските настроения и нарастването на враждебността срещу Америка и Великобритания, опитите на екстремистка група във войската да постигне радикални промени във вътрешната политика, дейностите на помлади бюрократи, симпатизиращи на тази група, и прикритите дейности на комунистите, стоящи зад военните и бюрократите.**

По-голямата част от по-младите офицери изглежда смятат, че настоящата форма на японско управление е съвместима с комунизма – концепция, която по всяко мнение представлява основата на радикалната мисъл на военните... При такива обстоятелства, колкото по-дълго продължаваме войната, толкова по-голяма ще бъде опасността от революция. Следователно трябва да спрем войната възможно най-скоро... Трябва настоятелно да призовем Ваше Величество да вземе сериозно решение за тази цел.“

Перспективата да се появи Японска народна република, наред с Китайската народна република и Корейска народнодемократична република, беше кошмарна както за императора и господстващата класа в Япония така и в още по-голяма степен за САЩ и техните амбиции за световно господство след войната.

Затова САЩ на бърза ръка се отказаха от „безусловната капитулация“ и приеха условието да гарантират позицията на императора, а императорът им осигури незабавна капитулация на Япония.

Агресията

на САЩ срещу Иран разкрива европейската слабост

и американската

индустриална импотентност

Безразсъдната позиция на Съединените щати спрямо Иран не е просто катастрофален дипломатически провал - това е пресметнат акт на икономическа война, който активно задушаваша европейските им съюзници, като същевременно прикрива унизителния индустриален упадък на самата Америка.

Както е подробно описано в анализите на енергийния пазар, продължителните атаки и военните заплахи срещу Иран, подкрепени от САЩ, брутално повишиха световните цени на втечнения природен газ (LNG). Европа, която глупаво заложи на дипломатическо разрешаване на кризата в Ормузкия проток, сега се намира в опустошително крехко положение. Със стратегическите газови резерви на най-ниското им ниво от 2022 г. насам, европейските правителства са принудени да плащат прекомерни цени за LNG, напълно осъзнавайки, че войнствеността на Вашингтон е заличила всякаква икономическа логика за зимните им покупки. САЩ, които са в безопасност отвъд Атлантика, цинично залагат, че конфликтът ще позволи на собствените им магнати от шистовия газ да печелят, докато европейските индустрии се затварят, а домакинствата ще треперят от студ.

И все пак, под тази маска на американската военна агресивност се крие дълбоко смущаваща реалност. Докато Пентагонът на САЩ дрънка с оръжията си срещу Иран, собствената индустриална база на Америка е жалка сянка на предишното си величие. Неотдавнашното обявяване на партньорство между Сименс и южнокорейската Хюндай за създаване на модерна корабостроителница в Съединените щати е върховното признание за слабостта на САЩ. Нация, която претендира да контролира водите на Западна Азия и да заплашва Ормузкия проток, буквално е неспособна да изгради или модернизира собствените си търговски и военноморски флот, без да моли за чуждестранни технологии и азиатски опит.

Нека тази ирония не бъде пропусната: правителството на САЩ проповядва агресия и санкции срещу Иран, като едновременно с това се нуждае от немски софтуер и южнокорейски инженери, които да го научат как да строи кораби на собствена земя. Това не е позата на глобална суперсила; това е жалкото признание на остарял насилник, чиито военни амбиции далеч надхвърлят реалните му производствени възможности.

САЩ активно дестабилизируют световните енергийни пазари, оставяйки Европа да се изправи пред бруталните последици от стремглаво нарастващата инфлация и хаоса в доставките – като същевременно лицемерно се крият зад корабостроителници, с оборудване произведено в чужбина, за да поддържат собствените си военноморски амбиции.

Атаките срещу Иран не са за сигурност; те са отчаян, циничен акт на отклоняване на вниманието от системния упадък на Америка. Вашингтон е готов да подпали Западна Азия, за да скрие факта, че индустриалната му империя се разпада, оставяйки европейските си марионетки да замръзнат в тъмното.

<https://www.tehrantimes.com/news/528537/US-war mongering-against-Iran-exposes-European-weakness-American>

Детски спомен за червеноармейци в с. Железна

Славко ГРИГОРОВ

Славко Григоров

През 1944 г. бях 12-годишен и си спомням, че тази година бе богата на събития: партизаните, наричани шумкари, слязоха от горите; политическите затворници на 8 септември ги освободиха от затворите. Дойде си и вторият ми баща Младен Гогов. През река Дунав преминаваха от Червената армия; сменяха полицаите, от които много се страхувах, с милиционери.

В съзнанието ми се е запечатил един случай за минаване на руснаци от с. Копиловци за моето родно село Железна с оръдия, теглени от големи коне. Будьони Бойков Тодоров от с. Соточино (дн. част от с. Гаврил Геново) е роден през 1938 г. и също си спомня за тези червеноармейци.

Установих, че те са тръгнали за Белоградчик, но се заблудили и затова са тръгнали от Соточино за Копиловци. Георги Илиев си спомня, че деца като него са им давали торбички с орехи.

От Копиловци тръгват за с. Железна по тесен коларски път. Преди да пристигнат на Мали Черни връх се случва един от конете да падне и да си счупи крак.

Пристигат в село Железна и това се разчува в цялото село. Още над селото две жени ги посрещат с китки градински цветя в ливадата на Ценко Гагата. Там преди няколко месеца моите съселяни посрещаша немски войници, движещи се с велосипеди.

Конете им бяха високи, едри, кафяви на цвят. Копитата им бяха с големината на крива лопата, по-голяма от правата лопата. Моите съселяни си говореха, че това са немски коне, но се оказа, че това не е така, а са от унгарска порода.

Коня от превала на Мали Черни връх го докараха на шейна, теглена от волове. Установиха, че кракът на коня е счупен, а кост на счупен крак на кон не зараства и трябва да го убият. Касапи наостриха ножове да го колят. Излязъл пред тях Иван Савов /Бадойко/ с чук в ръката и им наредил да се отдръпнат. Ударил по челото голямото животно с чука, то започнало да рита и почупило шейната, а после го заклали. Иван Савов имаше магаре и с него ходеше по събори. Веднъж се връщал пийнал на събор, паднал от магарето в една долчина и се удавил, дето се казва, в капка вода.

Преди да си заминат, червеноармейците оставили още един кон, който взел Йордан Кръстев. Той се прочу с тоя кон. Впрягаше го в каруца, с която ходеше до зеленчуковата си градина в Клисурата, където е било разрушеното от турците по време на Чипровското въстание от 1688 г. с. Клисурса, срещу скалата на обесения Върбан Пенев.

През 2004 г. се навършиха 60 години от 9 септември 1944 г. Пак бе 9 септември. С група съидейници поднесохме цветя на паметника на Христо Михайлов в Мон-

тана, за да изразим своята признателност на загиналите в антифашистката борба през 1941-1944 г. След като поставихме венеца и червени карамфили, към мене и Лъчи Ботора се обърна един младеж и ни помоли да отидем в офиса на БСП на разговор. Той си замина, а след него ние с Лъчи Ботора отидохме в офиса на БСП и седнахме в голямата зала. Младежът предложи шоколадови бонбони, кафе и започна да говори: "Повиках ви, за да уточня за себе си как на 9 септември 1944 г. пристигнах в България руските войски – като освободители или като окупатори." Каза, че неговият баща, назова му името, твърдял, че руснаците са окупатори.

Лъчи Ботора стана и отговори: "Приказваш глупости!" Излезе и хлопна нервно вратата. Същото направих и аз, но преди това му казах: "Аз на 12 години съм посрещал руски освободители; моите съселяни ги посрещнаха с китки цветя, хляб и сол, а с такива символи не се посрещаша окупатори!"

Кафетата и бонбоните останаха непокътнати.

Преди година една краеведка по телефона ме запитала: "Господин Григоров, помниш ли как сте посрещали руснаците през 1944 г.?" Отговорих ѝ, че хората ги посрещаша като освободители и победители – с хляб и сол и цветя.

Такава е историята, такава е истината.

Послеслов

На 9.9.1944 г. посрещнахме партизаните. Моето малко село Железна имаше трима партизани: Лика Рачин, Георги Марков и Миладин Младенов. На срещата от отряда "Христо Михайлов" бе партизанинът Велко Вълканов. Той нямаше зъби, слаб, но произнесе реч. Георги Марков с шмайзер стреля Лика Рачин на 20 април 1944 г., в стрелба с военни и полиция бе убит. Така съм запомнил 9 септември 1944 г.

Костите на Лика Рачин бяха пренесени от с. Помеждин и сложени в гробница на площада. Там сета на паметника от гранит са образите на д-р Стамен Илиев, Миладин Кунчев /септемвриец/ и Лика Рачин /партизанин/.

Поклон и вечна признателност!

Тежковозен кон, воден от унгарец.

Монтана

Септември идва с богата програма

Изложби, концерти, спектакли, фестивали и събития за най-малките

Месецът започва с изложба с ретроспективна изложба на художника Милчо Петров, а празничният концерт за Съединението ще събере на площада 5 фолклорни състава от Монтана, Враца и Мездра.

На новата открита сцена в парк „Монтанензиум“ ще има концерти и театър за деца.

Програмата предлага избор за любителите на театъра – от детските спектакли „Палавите лакомички мечета“ и „Зелени игри“ до вечерните представления „Безопасни връзки“, „Двама чисто голи мъже“ и „Избори чукат на вратата“.

22 септември ще бъде отбелязан с концерт-спектакъл „България в душата ми“ с Деси Слава и танцьори от ансамбъл „Тракия“ – Пловдив.

Любителите на рок музиката могат да очакват концерта на DeeStoned, а почитателите на литературата – авторския рецитал на поета Кирил Божинов.

Фолклорът ще има своите празници и извън града. В село Благово „Благо фест“ ще съчетае фолклор, духовна музика и вечерна концертна програма. С фестивала „Родило се, преродило“ в Горно Церовене и честването на 100 години от основаването на читалище „Пробуда 1926“ в Липен, читалищата ще заявят присъствие в календара.

А в края на месеца най-малките читатели и техните родители са поканени от регионална библиотека "Гео Милев" на инициативата „Книжни мъничета“.

Д-р Даниела Стоянова
общопрактикуващ лекар,
специалист по
обща медицина

Всеки работен ден
от 8,00 до 13,00 часа

**Набира
пациенти**

Тел. за контакти:

096 389 346

„АПОЛОН-21“ ООД,

Монтана
ул. „Цар Борис III“ № 11
Поликлиника, кабинет 106

ПРАВОСЛАВЕН КАЛЕНДАР

03 ч Св. свщмчк Антим, еп. Никомидийски. Преп. Теоктист. Св. Фива дякониса. Св. мча Василиса Никомидийска. Св. Йоаникий II, патр. Сръбски. Пренасяне на св. мощи на св. Нектарий Егински

04 п Св. свщмчк Вавила, еп. Антиохийски. Св. пророк и боговидец Моисей. Св. мча Ермиония. Преп. Петроний

05 с Св. прор. Захария и праведна Елисавета, родители на св. Йоан Предтеча

06 н + 14 Неделя след Петдесетница. Св. мчк Ромил. Св. мчк Евдоксий. Преп. Архип. Чудо на свети архангел Михаил в Колоса. Гл. 5, утр. св. 3, ап. 2 Кор. 1:21-24, 2:1-4 (с. 164), лит. ев. Мт 22:2-14 (с. 90) (Тип. с. 68)

07 п Св. мчк Созонт (Предпразненство на Рождество Богородично) (Тип. с. 69)

08 в + Рождество на Пресвета Богородица (Тип. с. 71)

09 с *Св. праведни богоотци Йоаким и Анна. Св. Йоаким I, патриарх Търновски. Св. мчк Севириан (Тип. с. 73)

Празник в село Николово

По традиция в последната събота на август в село Николово се провежда фолклорният празник „Пъстрина пее и танцува“.

Празникът, организиран от Народно читалище „Народен будител 1927“ – с. Николово и Кметство Николово събра певчески и танцови състави, които представиха пред жители и гости на селото пъстра програма с народни песни и танци.

За 11-а поредна година в село Сумер се проведе курбан за здраве, благополучие и берекет

По традиция жители и гости на селото се събраха в двора на храм „Св. Параскева“, където архимандрит Йоаким, протосингел на Видинската епархия, отслужи водосвет и освети празничния курбан.

На празника присъстваха кметът на Община Монтана Златко Живков и общински съветници, които споделиха празничния ден с жителите и гостите на селото.

През годините храмът е възстановен, а ежегодният курбан се е превърнал в традиция, която събира жителите на Сумер.

Нека празникът носи здраве, благополучие и добри дни на всички!

Южна Корея: НАЙ-БЪРЗО ИЗМИРАЩАТА НАЦИЯ В СВЕТА

> *om cmp. 4*

През 1972 г. Пак обявява военно положение, след като извършва преврат срещу самия себе си! Основана 36 трудови лагери за опозиционери, най-големият от които е „Брадърс Хоум“ (Brothers Home). В тях изтезават и изнасилватията са били масови и водят до смъртта на хиляди лагерници. В края на 70-те, Южна Корея е обхваната от масови демонстрации, а в Националния университет на Пусан започват сблъсъци по улиците с полицията. Вечерта пред сградата на общината се събират 50 000 души, а няколко полицейски участъци и правителствени сгради са атакувани; впоследствие хиляди са арестувани. Това поражда силно недоволство и води до убийството му от Ким Дже-гю, директор на Корейското ЦРУ. Ким обяснява, че Пак е пречка пред демократията и че постъпката му е акт на патриотизъм.

Четвърта република (1972 – 1981 г.)

Чой Кю-ха е южнокорейски политик, четвърти президент на Южна Корея от 1979 до 1980 г. Неговото кратко управление е един от най-бурните периоди в съвременната история на страната, безязан от преход към демокрация, последван от военен преврат. 1979 г. генерал-майор Чун Ду-хван и негови близки съюзници от армията извършват държавен преврат срещу правителството на Чой. По това време студентските протести в Сеул и Гуангджу ескалират и престават във въстание, по време на което военните сили на Чун Ду-хван убиват около 200 цивилни.

Пета република (1981 – 1987 г.)

Чун Ду-хван е южнокорейски армейски генерал и политик, заемал поста пети президент на Южна Корея в периода 1980–1988 г. Той управлява страната като военен диктатор след успешен преврат. Периодът на неговото управление е известен като Петата република на Корея и е белязан от трагични събития. През 1980 избухва прокомунистическо въстание в Гуанджу с искане на гражданите за демокрация, брутално потушено от правителствените сили със съдействието на окупационните сили на САЩ. Убити са хиляди мирни граждани. След преврата, който го извежда на власт, Чун Ду-хван въвежда военно положение през май 1980 г., което незабавно предизвиква масови. Град Гуанджу се превръща в епизентър на протестите. Съединените щати дават съгласие за разгръщането на 20 000 военнослужещи с цел потушаване на протестите. През 1987 губи изборите от близки си Ро Де У. През 1996 г. Върховният съд на Сеул признава Чун за виновен по множество обвинения, включително държавна измяна и метеж, потушаването на протестите в Куанджу, като първоначално получава смъртна присъда (по-късно заменена с доживотен затвор).

Шеста република (1987 г. – до днес)

Ро Де У е южнокорейски армейски генерал и политик, който заема поста шести президент на Южна Корея в периода от 1988 до 1993 г. През 1987 г. той става първият президент, избран чрез преки избори. Той въвежда Закона за етиката на държавните служители, задължаващ служителите да подават декларации за доходите си и публично оповестяване на данните за банковите им сметки. Това води до уволнение на над 1500 служители. През 1993 самият Ро Де У е арестуван по обвинения в корупция, за участие в преврата на Чун Ду-хван и във връзка със потушаването на прокомунистически бунт в Гуанджу , при който няколко хиляди протестиращи са убити и ранени. Осъден на 22 години затвор, впоследствие получава амнистия.

Ким Йонг-сам е южнокорейски политик, седмият президент на Южна Корея в периода 1993–1998 г. Той става първият цивилен държавен глава на страната изкарал пълен петгодишен мандат, по време на който ръководе мащабна кампания за борба с корупцията. Репутацията му обаче е засегната , след като синът му е арестуван и осъден за подкупи и укриване на данъци. Самият Ким също признава, че е приемал политически дарения подобно на предшествениците му, арестувани и осъдени за такива фондове на стойност стотици милиони долари.

Ким Де Джунг е осмият президент на Южна Корея, който управлява страната от 1998 до 2003 г. Той е носител на Нобелова награда за мир за 2000 г. заради усилията си за демокрация и помирение със Северна Корея. През юни 2000 г.

Георги РАЧЕВ

в Пхеняня се състоя среща между Ким Те Джун и севернокорейския лидер Ким Чен Ир, довела до подписването на споразумение за помирение и икономическо сътрудничество. Той се оттегли от президентския пост през февруари 2003 г. след изтичането на мандата си.

Ро Му-хьон е деветият президент на Република в периода 2003 – 2008 г. 2004 г. парламентът гласува отстраняването му от длъжност (импийчмънт), но Конституционният съд отменя това решение. 2009 г. Ро Му-хьон е обвинен в получаването на подкуп и се самоубива, като скача от скалата „Бухалет“ в планината Понгхуасан, намираща се в родното му село.

Ли Мьонг-бак е десети президент в периода 2008 г.- 2013 г. Като член на тогавашната партия „Сенури“, той е бил кмет на Сеул от 2002 до 2006 г. Преди да навлезе в политиката, е излънителен директор на компанията „Хюндай Инженеринг енд Констръкшън“ (Hyundai Engineering and Construction). През 2018 г. Ли е арестуван по обвинения за подкупи, присвояване и укриване на данъци в размер 21,7 милиона \$, и е осъден на 15 години затвор. Впоследствие е помилван.

Пак Гън-хе е единадесета президентка на Южна Корея от 2013 г. до 2017 г. Като член на партиите „Велика национална партия“, „Сенури“ и „Партия на свободната Корея“ и най-голяма дъщеря на третия президент Пак Чонг-хи, тя става първата жена в страната и в Източна Азия, избрана за държавен глава. През 2016 г. Пак е отстранена от Народното събрание, арестувана за подкупи и злоупотреба. Осъдена на 24 години затвор и глоба от 110 милиона \$. През 2021 г. е помилвана.

Хуанг Кьо-ан е дванадесети президент на Южна Корея в периода 2016–2017 г. и е министър-председател на страната от 2015 до 2017 г. Хуанг пое ролята на изпълняващ длъжността президент на Корея в съответствие с установения ред за наследяване на президентския пост, до избирането на Мун Дже-ин на 9 май 2017 г.

Мун Дже-ин е южнокорейски политик и юрист, заемал поста президент на Южна Корея (13 и по ред) в периода 2017–2022 г.

Мун е бил лидер на Демократичната партия на Корея (DPK), той е бил неин лидер. Предизборните му обещания включват намерения за прилагане на парични стимулации на стойност 10 трилиона вона (8,9 милиарда \$) в подкрепа на разкриването на работни места, стартиращите предприятия и малките и средните фирми. Обявената от него цел е създаване на 810 000 работни места в публичния сектор чрез повишаване на данъците за богатите. Той реформира „**чеболуме**“ (големите корпорации), повишава минималната работна заплата и намалява максималната продължителност на работната седмица от 68 на 52 часа.

Юн Сук-йол е южнокорейски политик, който заема поста 14-и президент на Южна Корея от 2022 г. до отстраняването си от длъжност през 2025 г. Ръководител на Прокуратурата на Сеул той играе ключова роля за осъждането на бившите президенти Пак Гън Хе и И Мьон Бак за злоупотреба с власт. Той е държавният глава с най-кратък мандат сред демократично избраните лидери в историята на страната. 2024 г. срещу Юн е задействана процедура по импийчмънт за обявяването на военно положение и изпращането на войски в Националното събрание за попречване на дейността му. През 2025 г. е осъден е на доживотен затвор за организиране на метеж и други престъпления.

Ли Дже Мьонг е южнокорейски политик и юрист, който заема поста 15-и президент на Южна Корея от 2025 г. досега. Той е бил лидер на Демократичната партия на Корея.

Какъв е резултатът от изборите за президент на Южна Корея? При демокрация трябва да заемат властта, но резултатът е страшен за президентите – един убит, един самоубил се, шест осъдени по присъди от смъртни до тежки десетки години. А резултатът за страната е, че **на-ро-дът на Южна Корея е най-бързо измиращата нация в света!**

Прогнозата е, че разходите за Златния купол на Тръмп ще са 1200 милиарда долара

Прехващането на нападение от 10 ракети едновременно би изисквало разполагането на групировка от 7800 спътника, струващи 743 милиарда долара за период от 20 години.

Нарастващите критики се появяват в целия политически спектър относно нарастващите прогнозирани разходи, свързани с предложението от президента на САЩ Доналд Тръмп инициатива за противоракетна отбрана „Златен купон“, по-специално с мрежата от космически прехващачи, съобщил Bloomberg.

Според доклада, Бюджетната служба на Конгреса изчислява, че само орбиталният компонент на прехватчици може да изиска приблизително 720 милиарда долара за разработване, разполагане и поддръжка. Системата ще разчита на спътници в ниска околоземна орбита, пред-назначени да унищожават враждебни ракети от космоса.

Инициативата вече е генерирала милиарди долари под формата на прототипи чрез Космическите сили на САЩ, в полза на големи отбранителни и аерокосмически фирми, включително SpaceX, Lockheed Martin, Northrop Grumman, RTX Corporation и Anduril Industries. Bloomberg отбеляза, че предвиденият по програмата космически кораб-прехващач все още не е построен, въпреки че анализаторите казват, че първоначалните договори биха могли да проправят пътя за значително по-големи сделки в областта на отбраната в бъдеще.

Противопоставяне на проекта се появи както от демократи, така и от консервативни либертариански кръгове във Вашингтон. Сенатор Джеф Меркли, водещият демократ в бюджетната комисия на Сената, определи Златния купол като "машабно раздаване на средства на отбранителните корпорации, платени от работещи американци".

В същото време Бенджамин Гилтнър, анализатор по отбрана и външна политика в Института Катон, нарече инициативата „безсмислена“ и предупреди, че „цените на този проект са по-високи, отколкото се смяташе първоначално“.

Ръководители, участващи в разработването на технологията, опсриха финансовите прогнози на Бюджетната служба на Конгреса. Ерик Ромо, главен оперативен директор на Impulse Space, каза: „Мисля, че грешат и мисля, че сега можем да бъдем много по-добри по отношение на разходите.“

Джастин Фиаскети, главен изпълнителен директор на Inversion Space, също оспори оценките, като твърди: „Тези данни нямат никаква информация за това какво всъщност се случва в строи.“

Представители на Пентагона посочиха, че проектът няма да продължи, ако орбиталните системи за прехващане се окажат твърде скъпи за ефективно мащабиране.

7800 спътника на стойност 743 милиарда долара за 20 години за прихващане на 10 ракети едновременно.

Отделно, руската държавна медия РИА Новости, позовавайки се на анализ, базиран на същата оценка на Бюджетната служба на Конгреса, съобщава, че Съединените щати в крайна сметка може да се нуждаят от близо 7800 спътника-прихващачи, за да поддържат космически слой на системата „Златен купол“.

Анализът, разгледан от изданието, изчислява, че само космическият слой може да струва приблизително 743 милиарда долара за 20 години за прихващане на ограничена атака от 10 ракети едновременно, което го прави най-скъпият компонент от по-широката архитектура на „Златен купол“, чиито проекти биха могли да изискват близо 1200 милиарда долара общи разходи за разработване, внедряване и експлоатация.

Оценката на Бюджетната служба на Конгреса изчислява, че орбиталният сегмент ще представлява около 60% от прогнозираните разходи на програмата и приблизително 70% от разходите за придобиване, което далеч надвишава оценката от 185 милиарда долара, цитирана по-рано от служителите, наблюдаващи инициативата.

Предизвикателства при разполагането в орбита

РИА Новости съобщи още, че системата е проектирана да прехваща балистични ракети по време на фазата на ускорение, краткия период от три до пет минути непосредствено след изстрелването, докато ракетните двигатели работят. Тъй като спътниците в ниска околоземна орбита не могат да останат неподвижни над районите на изстрелване, ще са необходими хиляди прехващачи, за да се гарантира постоянно покритие.

В доклада се отбелязва също, че поддържането на групировката би създадо големи логистични и финансови предизвикателства, тъй като атмосферното съпротивление на височини между 300 и 500 километра постепенно ще сваля спътниците от орбита, ограничавайки оперативния им живот до приблизително пет години.

За да поддържат непрекъснато разполагане, Съединените щати ще трябва да изстрелват приблизително 1600 заместващи спътника годишно, което ще доведе до близо 30 000 изстрелвания за две десетилетия, според анализа. Дори ако се приеме рязко намалени разходи за изстрелване, осигурени от тежки ракети от следващо поколение, средната цена на спътник-прехващач се оценява на приблизително 22 милиона долара.

Отвъд орбиталния слой от прехващачи, анализът прогнозира допълнителни 187 милиарда долара за 20 години за регионални сектори за терминална отбрана, предназначени за противодействие на заплахите от крилати и хиперзвукови ракети, наред с милиарди още за наземни отбранителни обекти, проследяване на сателитни групировки, научноизследователска и развойна дейност и системна интеграция.

 		e-mail: slovoplyus@abv.bg, slovoplus@yahoo.com	
Издател: ИК „Слово плюс“ Монтана, бул. „Пейо Яворов“ 1, БЦ „Огоста“, ет.4, офис 401			
Параскева Маркова <i>Главен редактор</i> тел.: 0876 307 732 Милка Костадинова <i>Първи зам. главен редактор</i> тел.: 0888 530 931 <i>Зам. главни редактори:</i> Цветана Костова Каролина Краева Ненчо Славчев Галия Севестикиева <i>Отговорен секретар</i>	Екип Монтана 3400, п.к. 133, ул. „Пейо Яворов“ 1 БЦ „Огоста“, ет.4 офис 401 Екип София тел.: 0887 901 058 0888 530 931	Екип Враца ул. „Цв. Кръстенякова“ №13 ОКС, 3000, п.к. 143, тел.: 0877 185 669 Екип Видин тел.: 0889 399 349 0885 708 703	Вестник „Слово плюс“ се разпространява чрез
Издателска кооперация „Слово плюс“ членува в Кооперативен съюз - Враца			Печатница „БГ Принт“ Враца

„Сблъсъци“ на Благо Прангов

Цветана КОСТОВА

Роман за вечната борба между доброто и злото и за опазването на природата и човешката съвест

Цветана Костова

мана – Драго и Бистра.

Писателят признава единствено политиката „България“. За него гората и народът са идентични величини. Гората е завещаната бащиния. Гората е и богатство, и съвест, а „без съвест не може да се живее“.

Още в самото начало на романа е поставен проблемът за „отродяването“. Авторът се вълнува от факта, че бащите си отиват, без децата да ги познават“. В бистрите води на Бистрица той вижда отражението на „баладичното благородство“ и кристалната душевност на бащите. И наред с това открива „поетично-народността добродетелност, „поникнала под небето на Припечник“. Връзката с рода, с бащиния дом и родния край е извор на най-висшата човешка същност. Това е потвърдено в мислите: „Най-напред ни дадоха чертите си. След това ни завещаха мечтите си. Те начертаха пътеките ни към слънцето.“

В образа на гората е възпитан символът на майката-закрилница през вековете, която в днешно време децата ѝ безмилостно я „натръшкват“. Предупреждението е заклеимяващо – „А децата, когато връз майките дигнат ръка, затриват себе си.“ И още по-силно е заклинанието „Тежко на тоя народ, чиито управници исчат ред по редом гората на дедите и бащите ни и стават палачи на кучета, които ги превъзхождат по интелигентност.“ Сам авторът оприличава и болката си като „смола от прекършена мура“, а тревогата си като „дървояд“, използвайки в речника си думи, свързани с гората. Неслучайно и бащата на Драго е лесничей, а завещанието му е да пази гората и да се гордее с нея. Мотивите за залесяването и опазването от „наежените бравдари“ са намерили своето заслужено място в книгата.

„Аз вярвам единствено в хармонията на природата“ – тази мисъл се заковава в съзнанието ни, защото звучи в пълен разрез с характерния белег на нашето съвремие – все по-голямото отдалечаване от непорочната красота на природата. Нещо повече, според Прангов човешкото щастие се съдържа във „великата природност“.

Неоспоримо очарование се излъчва от картината на чудотворното тайнство на изкуството – описанието на гнездото на щъркелите, изпълващо околността с нежност и пролетни ритми – „спектакъл от най-висока категоризация с режисьор майката природа“. И всичко това става на тази малка, но удивителна сцена на едно птиче гнездо. Неповторима по своята художественост е и сцената на зимата в Припечник – „Сякаш небето се отвори и от сивобелезникавия му връшник потече сребро.“ Снегът е видян като „изобилие от небесно сребро“.

Думата „голосек“, която срещаме в романа, вече ни е позната и като заглавие на отделна книга на Прангов от 1995 г. В „Сблъсъци“ става въпрос не само за голосек в горите, но и в душите, и в сърцата на хората – голосекът, поръчан от световното мракобесие. „Секат се на поразия приятелство, хоризонти, вери, бащиния.“ Авторското възмущение нараства – „И току виж държавата ни осъмнала

като държава с отсечено бъдеще.“ Но писателят винаги е изпълнен с оптимистични чувства, което е видно конкретно и от друга негова сентенция. „Да живееш, означава да се бориш – робът за свобода, а свободният – за съвършенство.“ Благо Прангов изрича още редица мъдрости. Такава е и следващата – „Страхът кръжи като прокълнат ястреб в небето на арестуваното самочувствие, превръщайки се в наша религия. А когато страхът стане религия, светът се превръща в казарма.“ Така може да разсъждава само един достоен човек, преминал през изпитанието на своето време.

В романа е поставен и проблемът за смесването между патриотизма с патриотарството. Изживяна е и бруталността на предложението за доносничество, осквернението на държавността, попаднала в ръцете на изкористени личности. Изразено е несъгласието с политиката на партията „да се смята всяка негативна мисъл за черногледство“ или вражеско проявление. Авторът застава и срещу бруталното заместване на българската ни националност с измислената македонска (приобщаването на Пиринския край към Титова Югославия). Поднесена е и идеята за умението да се живее отговорно, честно и красиво, да се осмисля съществуването чрез добродетелност.

Интимната сюжетна линия на романа не е изолирана от основния конфликт между доброто и злото. Учителката Бистра е дотолкова политизирана, че нищо друго освен партийните задачи не осмисля живота ѝ. А художникът Драго е съкрушен не само от раздялата с любимото момиче. Той трябва да изтърпи и излятата срещу него горчилка от приятеля му Петър Размириков и подобните му. Драго е обвинен в некоректно волнодумство. И Бистра го упреква, че е отказал да се включи в битката за оцеляване на победата. Затова го и напуска, избирайки Партията пред любимия човек. Но в сърцата и на двамата се съхраняват „бистрите откровения в Стомино“, нежните преживелици в студентската квартира“, „баладичните мелнишки вечери“.

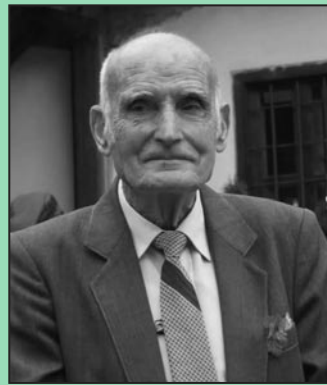
За Драго Бистра е неговата незабравима Нефертити. Вълнуваща е срещата им в Египет, писмото на Бистра и нейното завръщане в България, както и нравственото узряване на младата жена по пътя на драматичното изживяване.

Един след друг се редят сблъсъците в романа. Сблъскват се безпрецедентната отговорност на Драго и чудовищната безотговорност на неговия някогашен приятел – настоящият секретар на Комсомола, изкустителят. Противопоставени са и периодите в живота на Бистра като млада и когато вече е с житейски опит, лъгана, мамена, но осъзнала истините. Различни са етапите от живота на героинята в „райския кът“ Стомино и в Египет, където тя се чувства като „мумифицирана“. Едно срещу друго са и „бистроокото минало“, и настоящото „разграничение“, в което изобилстват „бравдарското нашествие“ и башибозушката настървеност“, узаконяващи повсеместно голосека.

Книгата на Благо Прангов е изпълнена с много журналистически похвати и неударим граждански и публицистичен патос. Откровено и смело се обсъжда актуална проблематика, призоваваща за социална активност и чиста човешка съвест. Тя сочи на поколенията верния път към бистротата на помислите и амбициите. Тя събужда вечния стремеж към съвършенство, което до голяма степен се припокрива с „великата природност“.

Чрез сблъсъците между доброто и злото писателят внушава идеята, че истинският смисъл на живота е не само в необходимата непримиримост и борбеност, а и в будното ни родолюбие и родова памет, в непоклатимата ни гражданска позиция и личностни нравствени убеждения.

Поетичен салон

Благо ПРАНГОВ

Ябълката

България е ябълка в градината на Бога.
Достойни ли сме ний за райския клонат перчем?
Или навеки под аренда ще я отдадем,
с души опърлени от йезуитски огън?

А бяха времена блажени, високосни,
със сочни плодове, чирикащи гнезда
и кон до коня върху планини от кости,
невкусили на ябълката от плода.

Неканените и неисканите гости чуждоземни
отсякоха от клоните ѝ жива плът
и още, още ръфат настървено
сърцевината, корените и върхът.

И наши гости във съдружие със тях
плячкосват медовината ѝ съвестта продали,
в едно с побратимите червеи превръщат в прах
в по чудо оцелели плодове - заветни идеали.

България е ябълка в градината на Бога -
самотна и кахърна в предателския зной.

Очаква ябълката гордата ти строгост.
Простор на смелостта си дай, Народе мой!

Разложки край

В това гнездо синеват върховете
на минали и бъдни времена.

Тук бяха умъртвени върховете,
които вяха чужди знамена.

В това гнездо от чернозем и мури
узряваха епохи и съдби.

И ний узряхме, люшнати от бурите,
и тука ще поставим, може би
като дедите
и бащите костите
и любовта към тоя чернозем,
а люлката със зъберите остри
на други поколения ще предадем...

В дърветата със дънери простреляни,
в пътеките, ръждясали от гняв,
потомците със гордост ще намерят
на българина истинския нрав.

Елегия

Кой окачи върху кръста
свидните ни идеали?

Кой твърди, че кръстопътен
жребий са ни дали?

Вярвам в бъдната ни слава,
но уви! Не ще дочакам

изгрева ѝ твърде бавен.

Все по-кисав става мрака

и България се гърчи

в блатото на нищетата

със съсирек в синевата,

от надеждите отлъчена...

И не трепва вече никой.

Може би не сме велики.

Но е вече нетърпимо

назиданието вълче

на могъщите държави.

Страшно е, когато има
раболепие и... тъпчем
в яростна самозабрава
всичко родно, мило, драго.

Преходът е твърде дълъг.

При това стоим на прага

на една безкрайна мъка...

Докато боли ни

Пламти земята. В необятна подница

пече се грешният човешки род.

В горчивата сълза на Богородица

надеждата ни спяло търси брод.

Какво да сторя в тая безизходица
от страсти, алчност, зависти, беди?

Днес само мама като Богородица

над моите дни дори от гроба бди.